

Otázka: Homosexualita

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): Jessie

Autor: Jessica Pokorná

Předmět: Psychologie

Vedoucí práce: Angelique Plecháčová

Prohlášení:

Prohlašuji, že maturitní práci na téma: Homosexualita jsem vypracovávala samostatně.

Použitou literaturu a podkladové materiály uvádím v seznamu literatury.

Poděkování:

Velmi ráda bych poděkovala vedoucí mé práce Sl. učitelce Angelice Plecháčové za neustálou laskavost, ochotu, pomoc, čas a také za povzbuzování při zpracovávání praktické a teoretické části

maturitní práce. Také bych chtěla poděkovat za poskytnuté informace a literaturu.

Dále bych chtěla poděkovat mému oponentu panu učiteli Bc. Tomáši Krutskému, za posudek k mé maturitní práci.

Také bych velice ráda poděkovala Michaelovi S. za poskytnutí rozhovoru do praktické části maturitní práce.

OBSAH

1 ÚVOD

2 HOMOSEXUALITA

2.1 Homosexuální chování

2.2 Sexuální identita

2.3 Typy homosexuality

2.4 Původ a užívání označení pro homosexualitu

3 VÝVOJ OSOBNOSTI HOMOSEXUÁLA

4 VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HOMOSEXUALITY

4.1 Spojené království Velká Británie a severního Irska

4.1.1 Freddie Mercury

4.1.2 Elton John

4.1.3 Oscar Wilde

4.2 USA

4.2.1 Neil Patrick Harris

4.2.2 Lisa Raymond

4.2.3 Calvin Klein

4.3 Dánsko

4.3.1 Hans Christian Andersen

4.4 Nizozemsko

4.4.1 Ireen Wüstová

4.5 Itálie

4.5.1 Giorgio Armani

4.6 Česká Republika

4.6.1 Martina Navrátilová

4.6.2 Aneta Langerová

4.6.3 Zdeněk Troška

5 DALŠÍ SEXUÁLNÍ ORIENTACE

5.1 Heterosexuality

5.2 Bisexualita

5.3 Transsexualita

6 HOMOFOBIE

- 6.1 Typy homofobie
 - 6.1.1 Vnitřní
 - 6.1.2 Vnější
- 6.2 Homofobie v Rusku
- 7 HISTORIE HOMOSEXUALITY
 - 7.1 Starověké Řecko
 - 7.2 Starověký Řím
 - 7.3 Středověk
 - 7.4 Devatenácté století
 - 7.5 Přelom devatenáctého a dvacátého století
 - 7.6 Druhá světová válka
- 8 BIOLOGIE HOMOSEXUALITY
- 9 ROZHOVOR S MICHAELEM
- 10 ZÁVĚR
- 11 VYSVĚTLENÍ CIZÍCH POJMŮ
- 12 BIBLIOGRAFIE

1 ÚVOD

Jako téma své maturitní práce jsem si vybrala homosexualitu. Toto téma je mi velice blízké, protože se pohybuji ve společnosti homosexuálně orientovaných jedinců. Dalším z důvodů, proč jsem si vybrala toto téma, bylo přiblížit co to homosexualita vlastně je. O tomto tématu se stále mluví jen zřídka, ale už není tak tabuizované jako v předešlých stoletích.

Od minulého století se ve všech státech světa řeší otázky, zabývající se homosexualitou a problémy s ní spojenými. Jak už jsem se zmínila, homosexualita byla v minulých dobách přísně tabuizována a byla různě trestána. Když katolická církev začala pomalu ustupovat do pozadí a přestala být nejvlivnější organizací, nejen v Evropě, míra homofobie se začala pomalu zmenšovat a byly založeny první homosexuální komunity zabývající se právy homosexuálů.

Cílem teoretické části práce bylo vysvětlit pojem homosexualita. Ukázat, že to, když je jedinec homosexuál, neznamena to, že nemůže v životě nic dokázat. Proto jsem zde uvedla významné osobnosti, které svůj coming - out netajili. Také mým cílem bylo poukázat na vývoj

homosexuality.

Praktické části jsem požádala svého homosexuálního kamaráda o pár odpovědí na mé otázky.

V rozhovoru jsem se ho ptala na jeho život a jak se jako homosexuál cítí ve společnosti. Takže mým cílem v praktické části byl, přiblížit život a pocity homosexuálního jedince.

I. TEORETICKÁ ČÁST

2 HOMOSEXUALITA

Homosexualita je sexuální náklonnost k osobě stejného pohlaví. Je to geneticky podmíněný, celoživotní a neměnný stav, kdy jedinec za účelem sexuálního a citového kontaktu dává přednost jedincům stejného pohlaví. Homosexualita byla v roce 1973 vyškrtnuta ze seznamu nemocí Americkou psychiatrickou asociací a v roce 1992 Světovou zdravotní organizací. Homosexuální vztah se svou kvalitou zcela vyrovnává kvalitě heterosexuálního vztahu. Homosexuální orientace se obvykle projevuje celoživotně.

Homosexualita za neblahých podmínek může vést k sebepoškozování v horším případě k sebevraždě. Dále také k neurotizaci, asociálnímu způsobu života a různým formám odmítání společnosti.

Podle některých teorií Sigmunda Freuda je homosexuální reaktivita v různé či stejné míře vlastní většině lidí, třebaže u většiny jako nedominantní vlastnost. Může se projevovat například citovou hloubkou v běžných a akceptovaných sociálních vztazích.

Častými typy homosexuality jsou mužská androfilie a ženská gynekofilie (gynofilie).

V teoretickém modelu, který rozlišuje pouze dvě erotická zaměření, tedy pouze sexuální orientaci, bývají pod pojem homosexuality zařazována i pedofilní erotická zaměření na osoby stejného pohlaví. Homosexualita se obvykle klade do protikladu k heterosexualitě, případně též k bisexualitě.

Muži s touto orientací jsou nazýváni homosexuálové. V poslední době se prosazuje, z angličtiny převzaté označení gayové. Ženy bývají označovány jako lesbičky, podle ostrova Lesbos, na kterém žila proslulá básnířka Sapphó, která ve svých básních psala o opěvující lásce mezi ženami.

Odborníci rozlišují homosexuální chování od homosexuální identity.

2.1 Homosexuální chování

Jedinec, který má ve svém životě homosexuální zkušenost, se nemusí jako homosexuál cítit, avšak velká část homosexuálně orientovaných jedinců se v určitých fázích svého života chová heterosexuálně. Veliké množství lidí si po celý život není se svou orientací úplně jistý. Heterosexuálně založené osoby se mohou začít chovat homosexuálně, když je jim znemožněn

kontakt/styk s osobami opačného pohlaví, například v internátech, ve věznicích, či v armádě. Objevují se i tací jedinci, kteří po dlouhém hetero kontaktu zjistí, že nacházejí mnohem větší uspokojení s jedincem stejného pohlaví. Jsou i muži, kteří se homosexuálně chovají ze strachu ze „selhání“ u žen. Řada lesbicky orientovaných žen je převážnou část svého života heterosexuální, jako důvod se uvádí touha po mateřství, která nikterak nesouvisí se sexuální orientací.

2.2 Sexuální identita

Sexuální identitou je to, za koho se dotyčný jedinec sám pokládá a s jakou společenskou rolí se ztotožňuje. Opět se ovšem může za určitých podmínek a okolností s opravdovou sexuální orientací rozcházet. Sexuální identitě nemusí vždy odpovídat sexuální chování, sexuální prožívání či cítění.

Ve všech možných kombinacích a skladbách lidské sexuality je základním principem sexualita sama o sobě. V současné společnosti převládá klamný názor, že je možné jakéhokoliv jedince zařadit do konkrétní kategorie sexuální orientace. Právě kvůli tomuto mylnému názoru je někdo označován za homosexuála, jiný za bisexuála další za pedofila, atd... Jedinci s heterosexuálním chováním a identitou zpravidla žádnou „nálepku“ označování nejsou, jelikož heterosexualita je přirozená.

2.3 Typy homosexuality

Homosexualita se nejčastěji rozděluje podle pohlaví. Pro homosexuální muže existuje mnoho názvů, například androfil, uranista, hanlivé buzerant či teplouš. Dnes je nejrozšířenější

označení gay. Ženská homosexualita je označována jako lesbismus. Dělení homosexuální orientace také souvisí s věkem sexuálních partnerů. U homosexuálních mužů je to pedofilie dříve

do 13 let, efebofilie – partner 15ti až 20ti letý, androfilie – sexuální zaměření na dospělé muže, gerontofilie – starci. U homosexuálních žen je to karotilie – děti do 13 let, partenofilie – adolescentní dívky, gynekofilie – dospělé ženy, graeofilie – stařeny.

Dále lze homosexualitu dělit na Egodystonní – typ homosexuála je jedinec, který není vnitřně smířený se svojí sexuální orientací, nepřijal ji a nepovažuje ji za součást své osobnosti. Snaží se navazovat heterosexuální vztahy a často tyto typy homosexuálů žijí v manželském svazku. Egosyntonní – jedinec je se svou orientací plně smířen a je schopen se přiznat okolí a rodině.

2.4 Původ a užívání označení pro homosexualitu

Pojem homosexualita je hybrid řeckého zájmena homos (tentýž) a latinského podstatného jména sexus (pohlaví), doslova by znamenalo stejno pohlavní. První známé uplatnění tohoto slova pochází z textu uveřejněného anonymně v roce 1869.

Sigmund Freud užíval mimo termínu homosexualita také pojem inverse. Homosexualita se částečně spojovala s transsexualitou.

V předmoderních dobách, především ve středověku a raném novověku se pro označení homosexuálních jedinců užívalo slovo sodomita, pro pohlavní styk mezi muži sodomie. Tento odborný význam často označoval i jiné zakázané pohlavní aktivity, například soulož se zvířetem nebo nedovolené podoby heterosexuálního pohlavního styku.

V českém jazyce se objevují vulgarismy označující homosexuály, např.: teplouš, buzerant či bukvice.

3 VÝVOJ OSOBNOSTI HOMOSEXUÁLA

Lidé se nerodí stejní, liší se podle pohlaví, ale také podle toho, co je přitahuje a čemu dávají přednost. Každý z nás preferuje určité vlastnosti člověka.

Zhruba mezi dvanáctým a osmnáctým měsícem si dítě uvědomuje svou pohlavní příslušnost k určitému pohlaví. Probíhá pohlavní identifikace s rodiči opačného pohlaví. Pod vlivem

dospělých si dítě ujasňuje a přijímá svou životní roli mužskou nebo ženskou. Problémy s upevňováním sexuální orientace nastávají v různých případech a možnostech, v nichž se dítě vyvíjí.

Přestože výchova dítěte probíhá, ve smyslu heterosexuálním, dítě přichází na svět již s určitými předpoklady pro pozdější pohlavní život a sexuální preferenci. Profilování sexuálních preferencí mohou v určitém věku dítěte, krom rodiny, také přispívat dětské sexuální hry. Dětské sexuální hry nejsou a nemusí být motivovány sexuálním uspokojením, přestože se u chlapců dostavuje erekce. Většinou jde o prohlížení penisu, k homosexuálním hrám dochází až v období puberty.

V pubertě onanuje naprostá většina chlapců. Onanie je přirozený způsob jak uvolnit sexuální napětí, neboť v tomto období nepřichází v úvahu pohlavní styk. Erotické představy, týkající se osoby, která u chlapce vzbuzuje erotický zájem, doprovází onanii. Pokud se ve fantaziích objeví chlapec, nemusí to být ještě významné, ale převažují-li ve fantazii erotické sny o stejném pohlaví, nasvědčuje to jasně dalšímu homosexuálnímu vývoji.

Mladí homosexuálové nemají chuť k agresivním kolektivním hrám. Méně zlobí, rádi pomáhají v kuchyni a v domácnosti. Bývají za své chování chváleni. O to větší je pak zoufalství a zděšení rodičů, když se v pubertě ukáže, že se u takového chlapce objevila homosexualita.

Vztah mezi otcem a synem bývá někdy narušen již od dětství. Pro otce je totiž takový hodný syn najednou neuvědomělým zklamáním - nechová se totiž dostatečně jako chlapec, jak by si otec přál. Nevrací se mu obraz jeho dětství a jeho syn je pro něj v podstatě nevydařený mužský potomek. Právě tím lze vysvětlit, proč homosexuálové vykreslují svého otce nepříznivě, zatímco jejich heterosexuální bratři stejného otce odsuzují podle průzkumů mnohem méně.

Tyto nápadné projevy v dětství ale nezpůsobují budoucí homosexuální orientaci. Jsou jen zevním projevem stavu, který by k jejímu brzkému uvědomění mohl směřovat. Proto vynucená změna chování, která by děti zákazy či příkazy nebo dokonce tresty nutila chovat se

proti jejich přirozenosti, nejenže nic nezmění na podstatě jevu, ale navíc silně negativně zasáhne do duševního vývoje dítěte. Takže zjištění, že holčička se pere s kluky a kope do míče, že odmítá nosit sukně a kluk se naopak fintí, nesportuje a přidržuje se mámy v kuchyni, by mělo být pro rodiče signálem, že se může v dospívání a v dospělosti u dítěte objevit odlišná sexuální orientace. To by jim mělo pomoci včas se připravit na přijetí

takového dítěte, které se třeba nebude chtít chovat podle jejich tradičně utvářených představ.

Pro odhalení vlastní odlišné sexuální orientace používáme termín coming out. Některé prehomosexuální děti samy velice brzy pociťují, že jsou jiné než ostatní. Jsou však i takoví jedinci, kteří až do puberty a někdy i po ní o své odlišnosti nemají ponětí.

„Zmatek v hlavě“ se objevuje většinou v dospívání. Dochází ke změně postavení mezi dětmi opačného pohlaví. Odhalení, že mě přitahují více chlapci, než dívky často přináší těžké duševní stavy. Objevují se deprese a sebevražedné pokusy. K tomuto sebepoznání dochází velmi pozdě.

Člověk má často problémy s odlišením erotických a neerotických citů. Mnoho homosexuálů své city interpretuje jako přátelství a naopak kamarádké vztahy k děvčatům pokládá za lásku.

Tak může dojít, že muž si své zaměření uvědomí až po letech manželství. Směrodatnému odhalení orientace napomáhá analýza erotických fantazií a snů.

4 VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HOMOSEXUALITY

Doba, kdy byla homosexualita považována za nemoc, je pryč. Homosexualita už není tabu a každý homosexuálně orientovaný jedinec se může veřejně přiznat a není za to stíhán ani trestán. Je mnoho slavných lidí, kteří se ke své homosexuální orientaci veřejně přiznali. Mezi ty nejznámější patří Leonardo Da Vinci, Hans Christian Andersen, Oscar Wilde, Elton John, Freddie Mercury a další.

4.1 Spojené království Velká Británie a severního Irska

V Anglii a Walesu je homosexualita legální od roku 1967, ve Skotsku roku 1981 a o rok později i v Severním Irsku. Registrované partnerství je povoleno od roku 2005. Ve Velké Británii je možné homoparetální osvojení, také se zde částečně zakazuje anti-gay diskriminace a slovní útoky. Mezi homosexuální osobnosti patří: Freddie Mercury a Elton John a Oscar Wild.

4.1.1 Freddie Mercury

Jeho rodné jméno bylo Farrokh Bulsara. Byl to britský zpěvák v rockové skupině Queen. Je považován za jednoho z nejvýznamnějších zpěváků historie a druhou největší gay-ikonu. Jeho smrt ve věku 45 let byla zapříčiněná nemocí AIDS. Tuto nemoc veřejně přiznal až den před se svou smrtí.

4.1.2 Elton John

Jeho původní jméno bylo Reginald Kenneth Dwight, v roce 1972 si nechal úředně změnit jméno na Elton Hercules John. Zpěvák a skladatel se otevřeně hlásí ke své homosexualitě, žije s o 15 let mladším partnerem Davidem Furnishem. Vychovávají spolu dva syny porozené náhradní matkou. Od konce 80. let se Elton John aktivně podílí v boji proti AIDS, v roce 1993 založil AIDS Foundation.

4.1.3 Oscar Wilde

Americký dramatik, prozaik, básník a esejista irského původu. Od roku 1891 byl milencem lorda Alfreda Douglase. Čtyři roky poté byl Oscar Wilde obžalován z homosexuality, která byla v Anglii od roku 1895 ilegální, a byl odsouzen na 2 roky těžkých nucených prací ve Wandsworthu. Jeho žena se od něj odvrátila a změnila sobě i synům příjmení.

4.2 USA

V USA je homosexualita federálně legální od roku 2003. Stejnopohlavní soužití i manželství se liší v jednotlivých státech, na federální úrovni je přístupné. Homoparetální osvojení je pro homosexuální jedince možné a zákony o párovém osvojení se v jednotlivých státech liší. Federální ochrana neexistuje. Ve dvaceti státech je zakázaná a zahrnuta ve federálním zákoně o zločinech z nenávisti od roku 2009. Významné osobnosti v USA jsou: Neil Patrick Harris, Lisa Raymond a Calvin Klein.

4.2.1 Neil Patrick Harris

Americký herec, zpěvák, režisér a kouzelník. V roce 2006 vystoupil s veřejným coming outem v magazínu People, poté co se na internetu objevila zpráva o jeho romantickém vztahu

s hercem Davidem Burtkem. Patrick Harris je otevřený gay jak v osobním životě, tak i v divadelní společnosti. Harris a Burtka se spolu poprvé objevili na předávání ceny Emmy roku 2007. Jsou spolu od roku 2004 a vychovávají spolu dvojčata, která jim roku 2010 porodila náhradní matka. Roku 2011, po přijetí zákona umožňujícího stejnopohlavní manželství v New Yorku, ohlásil tento pár svatbu.

4.2.2 Lisa Raymond

Je americká profesionální tenistka. Je specialistka na čtyřhru a bývalá deblová světová jednička. Je držitelka šesti grandslamových titulů v ženské čtyřhře. Ve dvouhře byla nejvíce na žebříčku WTA klasifikována v říjnu 2007 na 15. místě. Na okruhu WTA získala čtyři tituly ve dvouhře a 74 ve čtyřhře. Tato slavná tenistka veřejně přiznává svůj homosexuální vztah s Rennae Stubbs.

4.2.3 Calvin Klein

Slavný módní návrhář židovského původu, který pochází z rodiny maďarského emigranta. Je znám jako mistr barev a také se proslavil svými provokativními návrhy. V roce 1968 založil se svým přítelem Barrym Schwartzem společnost Calvin Klein.

4.3 Dánsko

Homosexualita v Dánsku je legální od roku 1933. Stejnopohlavní soužití je povoleno od roku 1989, avšak stejnopohlavní manželství legální není. Homoparetální osvojení je v Dánsku

možné. Také se v Dánsku částečně zakazuje anti-gay diskriminace. Homosexuální osobnost Dánska je: Hans Christian Andersen.

4.3.1 Hans Christian Andersen

Spisovatel, který se proslul především jako jeden z největších světových pohádkářů. Podle některých literárních historiků jeho práce vyjadřuje utrpení z jeho odlišnosti. V tomto ohledu je jedním z nejvíce vypovídajících příběhů Malá mořská víla, která si vezme život, protože nemůže být milována princem. Hans Christian Andersen se jen těžko vyrovnával se svou homosexualitou a právě jeho dílo Malá mořská víla se považuje za zpodobnění jeho lásky k mladému Edvardu Collinovi. Jsou však také důkazy, že Andersena přitahovali jak muži, tak i ženy. Známa je jeho slabost pro operní zpěvačku Jenny Lindovou. Můžeme tedy polemizovat o tom, že Hans Christian Andersen byl bisexuálem.

4.4 Nizozemsko

Zde je homosexualita legální od roku 1811. Stejnopohlavní soužití je legální od roku 1998, stejnopohlavní manželství bylo zlegalizováno až o tři roky déle roku 2001. V Nizozemsku je možné, aby si homosexuální páry adoptovali děti. Také se zde zakazuje veškerá anti-gay diskriminace. Osobnost: Ireen Wüstová.

4.4.1 Ireen Wüstová

Rychlobruslařka, několikanásobná mistryně Nizozemska, Evropy i světa a olympijská vítězka. Krasobruslařka v roce 2009 přiznala svůj vztah s kolegyní z týmu, Sanne van Kerkhof, která se také zúčastnila letošních zimních olympijských her v Sochi. Wüstová se svou přítelkyní se tedy nestyděly za svou orientaci a na hrách v homofobním Rusku ji nezapíraly.

4.5 Itálie

V této zemi je homosexualita legální od roku 1890. Stejnopohlavní soužití i manželství není v Itálii povoleno. Osvojení dětí je povoleno pouze u sezdaných párů. Částečně se zde zakazuje anti-diskriminace. Osobnost: Giorgio Armany

4.5.1 Giorgio Armani

Tento italský podnikatel je jeden z neznámějších módních návrhářů, který se dokázal postupně prosadit prakticky ve všech oblastech módy. Jeho největší přínos v oboru je mu připisován hlavně v oblasti pánské módy. V témže roce představil svá první mužská saka, o rok později pak jejich ženskou variantu. Jeden ze zlomů v Armaniho kariéře nastal v roce 1980, kdy americký herec Richard Gere hrál v jeho saku ve snímku „Americký Gigolo“. V roce 1985 jeho partner Sergio Galeotti zemřel na AIDS.

4.6 Česká Republika

V České Republice je homosexualita legální od roku 1962, téhož roku byla podepsána deklarace spojených národů. V České Republice je od roku 2006 legální registrované partnerství, avšak stejnopohlavní manželství je zakázáno. Homosexuální jednatel může osvojit dítě, ne však v registrovaném partnerství. V květnu 2013 byl podán návrh na adopci dítěte partnera, zatím však neúspěšně. Částečně se v České Republice zakazuje anti-gay diskriminace. Homosexuální osobnosti České Republiky jsou: Martina Navrátilová, Aneta Langerová, Zdeněk Troška a Zdeněk Musil.

4.6.1 Martina Navrátilová

Martina Navrátilová je bývalá československá, a později americká, tenistka. Je považována za jednu z nejlepších tenistek všech dob, celkem vyhrála 59 grandslamových turnajů. Tato

pětapadesátiletá tenistka nemá své vlastní děti, ale roli matky si naplno užívá. Stará se o dvě dcery její o čtrnáct let mladší partnerky, Julie Lemigové.

4.6.2 Aneta Langerová

Česká zpěvačka, která v červnu 2004 zvítězila, v prvním ročníku soutěže Česko hledá superstar, díky čemuž vydala v září téhož roku album Spousta andělů. Aneta je patronkou projektu Světluška Nadace Českého rozhlasu, zaměřeného na pomoc nevidomým a slabozrakým. 20. října 2005 se na benefičním koncertu Aneta pro Světlušku v pražské Lucerně vybralo pro nadaci více než pět milionů korun. V roce 2010 Aneta potvrdila spekulace o své homosexuální orientaci. Její partnerkou je ředitelka vydavatelství Supraphon Iva Milerová. Nedlouho po svém coming - outu se umístila na prvním místě v žebříčku nejvlivnějších českých gayů a leseb vyhlášeném portálem Colour Planet.

4.6.3 Zdeněk Troška

Český režisér, který vystudoval filmovou a televizní režii na pražské filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění, kterou ukončil v roce 1978. Zdeněk Troška je jeden z českých filmových tvůrců, který se otevřeně hlásí k homosexualitě.

5 DALŠÍ SEXUÁLNÍ ORIENTACE

Nejčastější obdobím pro rozpoznání sexuální orientace je puberta, kdy se „bouří hormony“, což je doprovázeno sexuálními představami a fantaziemi.

5.1 Heterosexualita

Heterosexualita je erotická náklonost k osobám opačného pohlaví. Naše společnost je

považována za heterosexistickou. To znamená, že každý z nás je považován za heterosexuálně orientovaného, není-li prokázán opak.

5.2 Bisexualita

Tento termín se poprvé objevil v 19. století. Původně se bisexualita jako termín užívala ve smyslu biologického hermafroditismu.

Bisexualita je sexuální orientace, kdy je jedinec přitahován osobami stejného i opačného pohlaví. Přitažlivost k jednomu nebo ke druhému pohlaví by měla být ve stejné míře.

5.3 Transsexualita

Transsexualita je stav nesouladu mezi psychickým a anatomickým pohlavím. Transsexuálem je

jedinec, který má primární znaky ženy, ale cítí se být mužem a naopak.

Transsexuální jedinci mají možnost přeměny. Současný dominantní přístup lékařských institucí i organizací transsexuálů považuje za optimální řešení hormonální léčbu a chirurgické zásahy. Jeho cílem je změna anatomického pohlaví. Státy, které tyto zásahy umožňují, stanoví pravidla a podmínky pro úřední změnu pohlaví. V České Republice je změna pohlaví přístupná jen na základě posouzení diagnózy i prognózy lékařskou komisí. Přeměna z ženy na muže či naopak probíhá v několika fázích.

U anatomických mužů spočívá chirurgická změna v ženu v odstranění penisu a vytvoření vagíny. Hormonální léčba spočívá v podávání hormonálního přípravku, který způsobuje zaoblení boků, růst prsou, změnu tvaru ramen a snížení růstu ochlupení.

U anatomických žen je chirurgická změna opačná. Podmínkou pro úřední změnu pohlaví je v České Republice i odstranění dělohy. Hormonální léčba způsobí zastavení menstruace, mohutnění svalové struktury, růst ochlupení a vousů a změnu hlasu. Pro možné komplikace po vytvoření neopenisu, některé transsexuální ženy od této varianty ustupují.

6 HOMOFOBIE

Homofobie v nejširším slova smyslu zahrnuje postoje a chování vyjadřující nepřátelství vůči lidem s menšinovou sexuální orientací či pohlavní identitou. V užším slova smyslu se jedná pouze o postoje a jednání negativně namířené vůči homosexuálním lidem.

Toto rizikové chování souvisí s dvěma dalšími problémovými oblastmi, kterými jsou šikana a extremismus.

Homofobní postoje často vedou k šikaně namířené vůči lidem, u nichž je známa nebo se předpokládá, menšinová sexuální orientace.

6.1 Typy homofobie

6.1.1 Vnitřní

Jedinec má strach z možnosti, že je nebo by mohl být homosexuálně orientovaný. Snaží se tento fakt odmítnout či popřít. Terapeuti se domnívají, že zejména u dospívajících jedinců může vést tento stav až k depresivním stavům a sebevraždám. V takových případech cílem terapie je, aby se jedinec zbavil strachu a přijal sebe samého včetně své homosexuální orientace.

6.1.2 Vnější

Vnější typ homofobie je celkový strach z homosexuálních jedinců.

6.2 Homofobie v Rusku

Ruský parlament schválil kontroverzní zákon, podle kterého by mohlo být lidé zatčeni, za chování, které je považováno za podporu homosexuality. Návrh zákona stanoví, že ruští občané, kteří se dopustí propagandy netradiční sexuální orientace, mají být pokutováni. Cizinci mohou být zatčeni a okamžitě deportováni. Tento zákon vstoupil v platnost roku 2013.

7 HISTORIE HOMOSEXUALITY

V lidstvu je homosexualita už od samého počátku. V některém období za lásku ke stejnému pohlaví hrozil trest smrti, v jiném to byla naopak móda.

Výraz homosexualita prvně použil v roce 1869 maďarský lékař Karoly Maria Benkert.

Do této doby bylo homosexuální chování označováno jako sodomie. Benkert a další lékaři se zasloužili o to, že se na homosexualitu začalo nahlížet jako na vrozenou charakteristiku člověka. Tímto tvrzením však homosexualitu zařadili mezi nemoci. Homosexuální chování bylo ze seznamu nemocí vyřazeno až v roce 1973.

7.1 Starověké Řecko

Ve Starověkém Řecku byl názor na homosexualitu a homosexuály ojedinělý. Homosexuálové a heterosexuálové dosáhli rovnoprávnosti. Pokud se nad tím zamyslíme, více než o homosexualitu se zde jednalo spíše o homosexuální chování, kdy určitě ne všichni muži byli od přírody homosexuály. Pouze udržovali zvyky, protože taková byla společenská zvyklost. V Řeckých mýtech můžeme najít krásné mladíky, do kterých se zamilovávali muži i Bohové. Ženy neměly v řecké společnosti dobré postavení, zastávaly mnohem nižší postavení než muži. Údělem žen bylo pečovat o dům a rodinu. Měly minimální práva a staraly se o to, aby byly tiché a neprojevovaly své názory. Muži si své manželky pečlivě vybírali, jelikož manželky měly dát mužům zdravé a pěkné potomky a vášně muži ukojovaly u svých mužských milenců.

Homosexuální lyrika zažila rozmach v 6. století př.n.l. Například básně známé básnířky Sappó, která žila na ostrově Lesbos nebo básně antického řeckého básníka Solón.

7.2 Starověký Řím

V Římě byli k sexualitě méně přirození než v Řecku. U Řeků byla nahota naprosto běžná a přirozená, Římané se více zahalovali, čehož si můžeme všimnout u soch. Římská sexualita byla postavena na právu znásilňovat. Znásilňovat nebylo trestné. Římanům byla vtiskována mužská nadřazenost nejen v sexualitě. Styk se svobodným mladíkem byl trestný, povolen byl pouze sex se svým otrokem, podle toho si Římané své otroky pečlivě vybírali. Lesbismus

Římané neuznávali, pokládali to za způsob, kterým se ženy chtěly vyrovnat mužům. Ve 2. století př.n.l. se v Římě vlivem Řeků měnily sexuální mravy, láska mezi muži začala být módní a muži o svůj zevnějšek začali dbát podobně jako ženy. Císař Nero prý často působil zženštěle, především, když veřejně a vášnivě líbal svého otroka Spora. V roce 342 n.l. císař Constans zavedl za homosexualitu trest smrti, a to upálením zaživa. Podle Aurelia Victora, byl Constans sám homosexuálem. Císař Justián od roku 533 n.l. trestal homosexuály kastrací a upálením.

7.3 Středověk

Po další dlouhá staletí pohled na homosexualitu změnilo křesťanství. Ve středověku byla homosexuální láska považována za jeden z největších hříchů, lidé se domnívali, že přichází od Satana. Sodomie (homosexualita, zoofilie a masturbace) byla nejhorším zločinem. Od poloviny 13. století se ve většině zemí v Evropě zavedl trest smrti pro homosexuálně orientované jedince. I přes zákaz a trest smrti se homosexualita vyskytovala a to z praktických důvodů. Muži se ženili později, ve věku kolem 30ti let a podmínkou pro manželství bylo dívčino panenství. Muž měl jen pár možností jak si svůj život zpestřit, než dosáhl věku, kdy se oženil. Mohl mít sex s prostitutkou, což bylo finančně velice náročné, nebo mohl volit sex bez následků, což byl právě sex s muži. Můžeme tedy říci, že i muži, kteří by dnes byli považováni za heterosexuály se oddávali stykům s muži.

7.4 Devatenácté století

Myšlenku, že homosexualita je vrozená uveřejnil německý spisovatel Karl Heinrich Ulrichs. Tento spisovatel je dnes opěvován jako první gay aktivista. Ulrichs se ke své sexuální orientaci přiznal a povzbuzoval ostatní, aby svou orientaci také přiznali. Na konci 19. století se objevuje první varování před lesbismem. Do této doby společnost neuvažovala o možnosti sexu bez penisu. Pozornost lidí upoutal až New Yorkský skandál, kdy se zjistilo, že velice uznávaný politik Murray Hall byl ve skutečnosti žena. V Německu v roce 1897 německý lékař Magnus Hirschfeld založil vědecko-humanitní výbor. Ve své knize Homosexualita muže a ženy zrekapituloval spoustu moderních poznatků

a názorů. Homosexualitu označoval za přirozenou věc, kterou se nedá léčit, ani nějak získat. Homosexuální lásku stavěl na stejnou úroveň jako lásku heterosexuální. Svou návštěvou v roce 1931 v ČSR dodal všem československým homosexuálům odvalu do boje proti diskriminaci.

7.5 Přelom devatenáctého a dvacátého století

Od konce novověku se pro pozorování homosexuality začínají hledat nová hlediska. Etický postoj křesťanské kategorie hříšnosti je opuštěn, hledají se odpovídající lékařská označení. Homosexualita je opět brána jako nemoc. Díky medicínským názorům na homosexualitu nastala ve 20. století její liberalizace.

Trest za homosexualitu se v některých zemích jako například v Rusku, Německu a Polsku zrušil. Zrušení trestu se pojednávalo i u nás. Ale i přes tuto skutečnost, se za II. světové války homosexuálové stále vraždili a byly na nich prováděny pokusy, což, narušilo příznivý vývoj homosexuality a společnosti. Na přelomu 20. století se začíná zviditelňovat individualita člověka, různost variací života, sexuální zvláštnosti, atd. Došlo ke zlomu v pojetí sexuální morálky, změnilo se postavení žen, docházelo k pozvolné emancipaci. Roku 1990 začaly vznikat první homosexuální organizace.

7.6 Druhá světová válka

Za II. světové války byli homosexuálové pronásledováni. Odhaduje se, že v koncentračních táborech bylo zabito zhruba 50 tisíc homosexuálů. Vzhledem k tomuto číslu se o osudu homosexuálů nemluví tolik jako o osudu Židů. Homosexuálové museli za II. světové války nosit růžový trojúhelník, který v současnosti patří mezi symboly homosexuálů bojujících za svoje práva. Homofobie se však neobjevuje pouze v nacistickém Německu, ale i v americké armádě, kde byli muži při vstupu do armády podrobeni prohlídce a testům, zda nejsou homosexuály. Zjišťovalo se, jestli voják není příliš zženštělý, či zda nemá rozšířený anální otvor. Tyto testy však nebyly příliš průkazné, a tak se armáda musela potýkat i s postihy těch homosexuálů, kteří nebyli při prohlídkách a testech objeveni. Vojáci, kteří byli objeveni, obvinili ze sodomie a byli vězněni ve zvláštních věznicích, aby se tato neřest nemohla šířit dál.

Válka byla velkou příležitostí pro lékaře, jelikož měli mnoho příležitostí k léčbě homosexuality a tak experimentovali. Lékaři homosexualitu zkoušeli často léčit elektrickou šokovou léčbou nebo hormonální léčbou. Další léčebnou metodou byla lobotomie. První pokus s lobotomií lékaři provedli roku 1941. Pacientem byl homosexuál s masochistickými sklony. Po tomto zákroku byl pacient zmatený, ustrašený a nedokázal udržet moč. Pacient tvrdil, že se u něj homosexuální tužby po operaci ztratily. Pacient se však po zákroku nebyl schopný postarat sám o sebe. Nakonec se pacientův stav zhoršil natolik, že byl označován za demenčního. Příčina demence byla přiznána lobotomii. I přes toto přiznání se lobotomie dále prakticovala.

K pokusům na homosexuálech docházelo i na české území, tyto pokusy praktikovali dva sexuologové. J. Srnec a Kurt Freund, kteří používali emetika. Tyto léky podali pacientům a pustili jim film s nahými muži. Požádali pacienty, aby si muže na videu představili jako své sexuální partnery. Po několika minutách se pacientům udělalo zle od žaludku. Tuto proceduru opakovali ještě šestkrát, poté jim pustili film s nahými ženami. Před tím jim ovšem aplikovali injekci s testosteronem. Tato metoda se zdála lékařům účinná, protože se 10 pacientů z 20 „vyléčilo“ z homosexuality. Freund si nakonec ale uvědomil, že jeho léčba nemá výsledky a stal se odpůrcem léčení homosexuality. Nakonec se zasloužil dekriminální homosexualitu v Československu.

8 BIOLOGIE HOMOSEXUALITY

Příčiny homosexuální orientace nejsou ještě zdaleka dořešenou otázkou. Po mnoho desetiletí se pracuje na výzkumech sexuální orientace lidí i zvířat. Pohlavní identita a sexuální orientace, jsou uloženy v části mozku, která se nazývá hypotalamus. Jelikož je homosexualita jednou z vývojových variant hypotalamu, nejedná se o poruchu, ale o variantu. Je tedy nepřesné nazývat homosexualitu jako duševní poruchu a patologický stav. Homosexualita má povahu celoživotní osudové orientace, která je samozřejmou součástí lidských společenství již

od počátku kulturní historie lidstva.

Biologickou podmíněnost odmítají ti jedinci, kteří předpokládají, že je možné homosexuální orientaci člověka změnit. Tito jedinci trvají na dávno odmítnutých teoriích výlučně psychogenního vzniku, například jako důsledek abnormálního psychického vývoje, svedení či rozmařilého způsobu života. S těmito názory a postoji se můžeme nejčastěji setkat

u některých náboženských sekt či církevních představitelů a také některých psychoanalytiků. V roce 1993 provedl Hamer genetickou analýzu chromozomu X u homosexuálních mužů. Nalezl u nich v úseku q28 dlouhého raménka totožnou sekvenci nukleotidu, což označil za pravděpodobný „gen homosexuality“. Tato teorie tedy předpokládá, že homosexuální orientace, respektive spíše jeden z jejích subtypů je geneticky podmíněná a přenáší se podobně jako hemofilie přes pohlavní chromozom X.

K determinaci sexuální orientace dochází mezi druhým a třetím měsícem prenatálního vývoje.

Předpokládá se, že k ovlivnění stačí pouze jeden týden vývoje plodu. Kritický je zejména osmý až devátý týden. První pokus o hormonální ovlivnění sexuálního vývoje uskutečnil vídeňský fyziolog Steinach, který během nitroděložního života implantoval zvířatům žlázy opačného pohlaví, a tak ovlivnil chování v dospělosti. Domníval se, že u homosexuálů došlo ke křížení ve vývoji pohlavních žláz a u mužů se uplatňují ženské žlázy. Hledal v jejich varlatech ženské buňky a pokoušel se změnit sexuální orientaci kastrací s následnou transplantací gonád heterosexuálních lidí.

Nacističtí lékaři se pokoušeli vyléčit sexuální orientaci pomocí vysokých dávek testosteronu. Později při dalších pokusech a výzkumech a potvrdilo, že dospělí homosexuální muži se neliší v hormonálním zásobení. Účinek podávání hormonů je stejný jako u heterosexuálů a sexuální orientaci nijak neovlivňuje.

Již řada prvních sexuologů si všimla častějších feminních rysů v jednání některých homosexuálních mužů a naopak maskulinních sklonů u lesbiček. Homosexualita byla vnímána jako projev ženské duše v mužském těle, nebo jako intermediální konstituce mezi oběma pohlavími. Nebylo možné jednoznačně odlišit různé typy homosexuálů podle rozdílnosti v jejich sexuálních praktikách a preferencích. Přesto představy o komplementaritě sexuálních rolí dosud přetrvávají v laické i odborné veřejnosti.

V pozdějších letech se pozornost výzkumu homosexuality upnula k jemným anatomickým rozdílům ve struktuře mozku. Tyto výzkumy byly spojeny s pozorováním specifických vlastností homosexuálů. Například jde o menší prostorovou představivost, nižší úroveň agresivity či častější levorukost u homosexuálních mužů. Také bylo zjištěno, že struktura hypotalamu je dvakrát větší u heterosexuálních mužů než u homosexuálních. Podobná odlišnost byla objevena mezi heterosexuálními muži i ženami.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

9 ROZHOVOR S MICHAELEM

Jaký je život homosexuála? Jaké má pocity a jak se cítí ve společnosti, heterosexuálů? Na otázky ohledně života homosexuálů jsem se zeptala svého kamaráda Michaela. Michael mi bez ostychu odpověděl na všechny otázky.

Michaelovi je 20 let. Je studentem Pedagogické fakulty v Liberci.

Jessica Pokorná: V kolika letech sis přiznal, že jsi homosexuál?

Michael: „Poprvé až na střední škole, když jsem to řekl nejlepší kamarádce. Já to беру tak, že to nemusím vykřikovat do světa, ono to stejně postupně praskne samo. Třeba v rodině se to dozvěděla sestra, když jsme šli posedět do jednoho místního podniku, kde pracoval můj kamarád z peer komunity a svým komentářem to na mě prořekl. Takže opravdu pokud to člověk nehlásí do světa, nejbližší lidi to buď poznají sami, nebo se to sami časem dozvědí.“

Jessica Pokorná: Jak na Tvé přiznání reagovalo okolí? Myslím tím rodinu a přátele.

Michael: „Jak jsem říkal, neví to všichni, mám pár přátel, kteří by mě odstřihli a určitě i hodně takových členů rodiny, na druhou stranu, ti kteří to vědí, to vzali dobře, si myslím, a moc se toho ani nezměnilo (úsměv). S někým prostě děláme, jako že nic a s některými lidmi si

o tom všem můžu i popovídat. Moc mi pomáhají i přátelé z řad gayů.“

Jessica Pokorná: Měl jsi někdy období nebo stav, kdy ses nenáviděl nebo styděl za to, že jsi homosexuál?

Michael: Když jsem zjistil, že jsem jiný, určitě jsem se nenáviděl a doposud jsem se s tím úplně nesmířil. Sem z toho tábora gayů, kteří by chtěli mít normální ženu, děti a prožít šťastný

rodinný život. Stydím se za to i nestydím, vím, komu to říct mohu a kdo to vezme naprosto v pořádku. S takovými lidmi je mi dobře a v tu chvíli si přijdu normální. I mezi přáteli gayi se cítím dobře a nestydím se. Spíše těm heterákům trochu závidím, než že bych se před nimi styděl.“

Jessica Pokorná: Setkal ses někdy s agresivním projevem vůči Tobě a orientaci, kterou máš?

Michael: „Myslím si, že spousta gayů a lesbiček se s něčím takovým setkalo, nebo setká. A ani já jsem se tomu nevyhnul. Ale takový lidi nesmí člověk řešit, protože jsou mnohdy sami zakomplexovaný, ale to je každého věc a názor, takže proč těm lidem ten názor brát.“

Jessica Pokorná: Představuješ si někdy sex s opačným pohlavím?

Michael: „Představuji si ho někdy, mnoho gayů na něj občas myslí a mnoho jich má i s ženou zkušenost. Většinou na něj myslím, když se necítím moc dobře, ale i když jsem třeba

s kamarádkami děvčaty v hospodě.“ (Smích)“

Jessica Pokorná: Měl jsi někdy v životě vztah či pohlavní styk s dívkou?

Michael: „Nedá se tomu tak říct, neproběhlo všechno (smích) Ale asi bych se tomu nebránil, může to být dobrá zkušenost do života. “

Jessica Pokorná: Kdy jsi na kamaráda začal pohlížet jako na objekt touhy, potencionálního partnera?

Michael: Stalo se mi to právě v době, kdy jsem se v sobě ještě moc nevyznal. Ale z mého okolí vím, že se to stává

Jessica Pokorná: Měl jsi z prvního pohlavního styku s klukem strach? Mohl bys prosím popsat Tvé pocity?

Michael: „Obrovský strach, pamatuji si, když něco takového proběhlo poprvé s mým nejlepším kamarádem. Byl jsem strašné tele. Heterosexuální styk je hodně propagován, takže člověk ví, do čeho jde. Já jsem ale vůbec neměl tušení, jak a co se dělá při sexu s klukem, protože se o tom prostě nemluví. A mé pocity, jsou nepopsatelné, bylo to něco neskutečného a

do té doby nezažitého. Každý měl stejné pocity, ať je homosexuál, bisexuál nebo heterosexuál.“

Jessica Pokorná: Je těžké se s homosexuály seznámit, najít si přátele nebo partnery?

Michael: „V dnešní době internetu to určitě není tak těžké, jako před pár lety. Navíc jsou dnes ve velkých městech, jako jsou Praha, Brno, Ostrava, Plzeň a Liberec podniky určené právě pro gaye, kde se dá seznámit. Festival jako je Prague Pride a Mezipatra jsou velmi oblíbené a populární. Na Prague Pride se sjíždí homosexuálové snad ze všech koutků světa. Ovšem třeba s internetem je velký problém, co se týče seznámení s dobrými lidmi. Na mladé gaye tam čeká spousta nástrah, ať už úchylů nebo lidí, co dokážou kluky různě využít na sex, nebo třeba i na prostituci. Občas bývají na seznamkách pro gaye hledání konkrétní osoby, aby

mohli většinou heterosexuálové pošpinit dobré jméno člověka, nebo ho společensky znemožnit, proto se mnoho gayů v dnešní době bojí. Jinak je queer komunita poměrně spjatá a

proto když se mladý gay do komunity dostane, zaručeně začne poznávat mnoho nových lidí a určitě mezi nimi najde přátele na celý život.“

Jessica Pokorná: Flirtoval jsi někdy s klukem, který byl hetero? Je těžké poznat jaké orientace dotyčný je?

Michael: „Nejen flirtoval, mnoho heterosexuálních mužů vyzkoušelo sex s klukem, jen se o

tom nemluví, ale opravdu je to na běžném pořádku. Někteří touží to prostě jen zkusit, jiní ulítnou na pařbě pod vlivem alkoholu, je to různé, ale určitě to jsou příjemné zážitky pro obě strany.“

Jessica Pokorná: Přijde Ti zvláštní vidět či sledovat, jak se heterosexuální páry líbají, drží se za ruce?

Michael: „Trochu jim závidím, že se nemusejí stýkat někde tajně a mohou se líbat normálně na veřejnosti. Myslím si, že homosexuálové, hlavně kluci, si takové chování dovolit nemůžou. Není těžké zjistit reakci lidí, stačí se chytnout za ruku s klukem a jít po městě. Takže cítím závist, protože u heterosexuálů je to „normální“, ale co je nenormální na líbání dvou holek nebo držení se za ruku u dvou kluků? “

Jessica Pokorná: Uvažuješ o založení rodiny? O dětech? Pokud ano, jakým způsobem bys to udělal?

Michael: „To je právě ono, moc bych si rodinu přál, ale zákony naší země třeba adopci dětí zakazuje a vypadá to, že ještě dlouho zákony homosexuálům přát nebudou. Ještě nemám tušení, jak to budu řešit já, ale jediné řešení je prostě si miminko udělat třeba s nějakou lesbičkou, nebo kamarádkou. Ovšem je těžké takový proces nějak ošetřit. Mnoho gayů to tak ale řeší a řešit bude. Druhé řešení je stěhování do liberálnější země, ovšem já jsem Čechem rád.“

Jessica Pokorná: Myslíš si, že výchova homosexuálů má na dítě nějaký dopad?

Michael: Já si myslím, že určitě nemá, ale to je můj subjektivní názor. Na to je třeba se ptát psychologů, každopádně já si myslím, že bych byl výborným rodičem a mnoho homosexuálů by bylo stejně dobrými rodiči, jako heterosexuálové.“

Jessica Pokorná: Máš v tuto chvíli partnera?

Michael: „Partnera nemám, ještě jsem neměl to štěstí a nepotkal jsem tu pravou osobu.“

Jessica Pokorná: Jak je to u Tebe ve vztahu, máte s partnerem rozdělené role?

Michael: „Partnera nemám, ale pokud myslíš rozdělení kdo je žena a kdo muž, tak na takové dělení já nevěřím, protože když jsi gay, hledáš kluka a ne holku, role v domácnosti jsou většinou rozděleny rovnoměrně, prostě jeden vaří a žehlí, druhý uklízí a stará se o opravy, prostě půl na půl.“

Jessica Pokorná: Ovlivňuje Tvá orientace výběr povolání či způsob života, který vedeš?

Michael: „Určitě neovlivňuje, každý má nějaký talent nebo nadání a každý na něco jiného, takže to není určitě dané orientací. Jediné čeho jsem si všiml, že gayové bývají často úspěšní podnikatelé.“

Jessica Pokorná: Máš problém komunikovat s heterosexuály?

Michael: „To rozhodně nemám, jelikož to na mě nejde nějak poznat, spíš mám problém komunikovat s takovými těma rozklepanýma „tetskama“ z queer komunity, to mi prostě nesejde. Jsem normální kluk a bavím se s normálními lidmi, je naprosto jedno jestli jste gay, lesba, heterák, černej, bílej nebo červenej, všichni jsme lidi a jde především o charakter.“
Jessica Pokorná: Přijdeš si ve společnosti mezi heterosexuály méněcenný?

Michael: „Občas ano a občas ne, záleží na společnosti a na momentálním stavu mé psychiky, ale tím prochází každý, určitě není důvod se cítit méněcenně.“

Jessica Pokorná: Myslíš se, že lidi v České Republice jsou připraveni přijmout homosexualitu na stejnou úroveň jako heterosexualitu? Budou si někdy rovni?

Michael: „Myslím si, že už jsou tak 2/3 lidí takové lidi přijmout, ovšem hodně záleží na lokalitě a individualismu lidí. Je těžké přesvědčit šedesátiletého muže, který byl od malička vychováván, že je homosexualita těžká nemoc a nesmělo se o tom ani mluvit. Každopádně za posledních 10 let tam určitě velký pokrok je a doufám, že to brzy pochopí i politici a zbylá třetina lidí, mnoho změn proběhne, až dorostou generace narozené po revoluci.“

Jessica Pokorná: Jaký je Tvůj názor na to, co si společnost o homosexualitě myslí?

Michael: „Většinou mezi mladýma neslyším moc špatných názorů, jsou to spíše výjimky, více předsudků začíná být mezi generacemi nad 30 let a velká míra kontroverze je u lidí nad 50 let, často je také velký rozdíl mezi ženami a muži, ženy jsou všemu více otevřené. Od mnoha lidí ale prostě cítím velkou podporu a mnoho lidí schvaluje například i ty adopce dětí homosexuály.“

10 ZÁVĚR

V lidstvu je homosexualita již od samého počátku. V některém období za lásku ke stejnému pohlaví

hrozil tres smrti v jiném to byla naopak móda. Z dob, kdy byla homosexualita brána jako nemoc a byla

trestána, uběhlo už hodně času. Většina zemí a států jsou k homosexuálům tolerantní, jak už je známo,

ne všichni jsou stejní a tak se i tolerance v různých zemích liší. Česká Republika patří k zemím, kde je

tolerance veliká, ale třeba v Rusku stále převažuje homofobní názor.

Při vypracovávání své maturitní práce jsem se dozvěděla mnoho nových věcí. Tato práce mi

objasnila

velké množství věcí, o kterých jsem si dříve nebyla úplně jistá.

Jako cíl práce jsem si dala objasnění pojmu homosexualita a přiblížení života homosexuálně orientovaných jedinců. Dle mého názoru jsem svůj cíl splnila.

Pracování na této práci mě velice bavilo, jsem ráda, že jsem si vybrala toto téma. Tomuto tématu se

budu velice ráda věnovat i dále v mém životě.

11 VYSVĚTLENÍ CIZÍCH POJMŮ

GAY AKTIVISTA - Člověk, zabývající se právy homosexuálů

MASOCHISTA - Člověk, kterému působí rozkoš mučení, ubližování nebo ponižování jeho osoby

DEMENCE - Duševní nemoc, která se projevuje oslabením rozumových schopností

EMANCIPACE - boj za rovnoprávnost žen

TESTOSTERON - mužský pohlavní hormon

DEKRIMINALIZACE - částečné či úplné odstranění trestního postihu

ZOOFILIE - láska ke zvířatům

MASTURBACE - pohlavní sebeukájení

LOBOTOMIE - chirurgické přerušení nervových spojů čelních laloků, od ostatních částí mozku

QUEER KOMUNITA - zastřešující výraz pro seskupení sexuálních menšin

HYPOTALAMUS - spodní část mezimozku

PSYCHOGEN - psychická podmíněnost nemoci

ABNORMALITA - zvláštnost

GONÁDA - pohlavní žláza

HERMAFRODISMUS - oboupohlavnost, bisexualita

ANATOMIE - nauka o tvaru a stavbě organismu

DIAGNÓZA - rozpoznání choroby

PROGNÓZA - odhad dalšího vývoje

SEKVENCE - postupnost

NUKLEOID - všudypřítomné sloučeniny v buňkách všech živých organismů a mají rozhodující úlohu v řadě biologických procesů

HEMOFILIE - dědičná chorobná krvácivost

DETERMINACE - vztah mezi určujícím a určovaným

PRENATÁLNÍ - týkající se doby mezi početím a narozením

HOMOPARETÁLNÍ - výchova dětí rodinami homosexuálních partnerů

COMING - OUT - veřejné přihlášení se k určité činnosti

12 BIBLIOGRAFIE

INTERNETOVÉ ČLÁNKY

<https://www.pf.jcu.cz/stru/katedry/pgps/ikvz/podkapitoly/b06gayove/03.pdf>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Homosexualita>

<http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Homosexualita-je-nemoc-a-otroctvi-gayovesir-i-AIDS-a-jsou-vice-promiskuitni-rika-byvaly-gay-302448>

<http://unique-soul.webgarden.cz/temata/historie-homosexuality-1-cast>

<https://www.pf.jcu.cz/stru/katedry/pgps/ikvz/podkapitoly/b06gayove/08.pdf>

https://is.muni.cz/th/329041/pedf_m/DP-komplet.pdf

<http://www.queermag.cz/2014/01/18/diskriminace-v-rusku-maji-gay-sportovci-behem-ohnejak-ou-jistotu/>

http://is.muni.cz/th/333367/fss_b/SZABO_Bakalarska_Prace.pdf

https://is.muni.cz/th/55685/pedf_m/Diplomova_prace1.pdf

<http://historicky.blog.cz/0808/homosexualni-panovnici-evropy-cast-1>

<http://jkevin.webzdarma.cz/sexidentita.html>

<http://referaty-seminarky.cz/homosexualita/>

KNIHY

FIFKOVÁ, Hana. Transsexualita: diagnostika a léčba. Vyd. 1. Praha: Grada, 2002, 166 s. ISBN 80-247-0333-5.

FANEL, Jiří. Gay historie. Vyd. 1. Praha: Dauphin, 2000, 527 s. ISBN 80-727-2010-4.

STEHLÍKOVÁ, Džamila, Ivo PROCHÁZKA a Jiří HROMADA. Homosexualita, společnost a AIDS v ČR. Praha: ORBIS, Nakladatelský dům, 1995, 140 s.

WEISS, P., Sexuologie. Vyd. 1. Praha, Grada, 2010, 724 s. ISBN – 978-80-247-2492-8